

somhed, der lovligt har registreret sine kunders personnumre p.g.r.a. en indberetningspligt til skattemyndighederne, internt kan anvende personnumrene også til andre formål, f.eks. i administrative sammenhænge. Flertallet anser det for urealistisk at tro, at man i praksis skulle kunne begrænse private virksomheders interne anvendelse af personnumre til netop det eller de formål, som oprindeligt begrundede registreringerne.

Endelig peger flertallet på, at flere og flere vigtige samfundsmæssige aktiviteter, som tidligere blev varetaget af offentlige myndigheder, i dag udføres i privat regi. En privatisering af en offentlig virksomhed kan efter omstændighederne have den konsekvens, at virksomheden ikke længere kan registrere personnumre i samme omfang som tidligere. Dette forhold taler efter flertallets opfattelse også for, at reglerne for private virksomheders registrering af personnumre bringes i bedre overensstemmelse med reglerne for den offentlige sektor, uden at reglerne nødvendigvis skal være ens.

Et *mindretal* (2 medlemmer) er af den opfattelse, at den gældende regel i § 4 a i lov om private registre bør opretholdes.

Mindretallet lægger i den forbindelse vægt på, at personnummeret udgør nøglen til mange forskelligartede edb-systemer og dermed er adgangsnøgle til at samle store mængder information om den enkelte borger.

Personnummeret er et meget stærkt identifikationsmiddel, og der er mange følelser knyttet til personnummeret. Mange mennesker nærer stor betænkelighed ved registrering og videregivelse af deres personnummer, som af mange opfattes som en fortrolig oplysning, idet det fungerer som en nøgle, der muliggør, at den, der er i besiddelse af nummeret, kan få udleveret en lang række private oplysninger om den pågældende.

Mindretallet anfører, at det må erkendes, at personnummeret er optimalt ved identifikation af den enkelte person, men risikoen for, at en tredjemand uretmæssigt får udleveret registrerede personoplysninger, blot fordi han anmoder herom ved oplysning af den registreredes personnummer, vil stige i takt med en lempe af reglerne på området. Mindretallet frygter, at oplysninger derved vil blive anvendt på en krænkende måde. Mange privatpersoner vil føle sig mere eller mindre presset til at give samtykke til registrering af deres personnummer, f.eks. i forbindelse med indkøb i detailhandlen og indgåelse af lejemål. Mindretallet finder det derfor uacceptabelt, hvis der åbnes mulighed for, at et videoudlejningsfirma eksempelvis kan

registrere personnummeret, fordi der foreligger et konkret kontraktforhold mellem kunden og forretningen.

På den baggrund kan mindretallet ikke tilslutte sig, at der sker en udvidelse af anvendelsen af personnummeret i den private sektor.

Adresserings- og kuverteringsbureauer

Også med hensyn til den virksomhed, som udøves af adresserings- og kuverteringsbureauer, foreslår udvalget, at der fastsættes særlige regler.

Det helt overvejende *flertal* (17 medlemmer) foreslår, at reglerne i det væsentlige udformes på samme måde som de nuværende regler. Dog bør det efter flertallets opfattelse i begrænset omfang overlades til adresserings- og kuverteringsbureauer i videre udstrækning end i dag at behandle oplysninger.

Det foreslås således, at det - som noget nyt - bør være muligt for bureauerne at behandle oplysninger om e-postadresse samt oplysninger om telefon- og telefaxnummer.

Ligeledes findes der at burde være adgang for bureauerne til at benytte oplysninger, der indgår i erhvervsregistre, som i henhold til lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov er beregnet til at informere offentligheden. I dag kan oplysninger kun indhentes fra Erhvervsregisteret.

Endelig foreslås det, at andre oplysninger skal kunne behandles, hvis den registrerede samtykker heri. Der lægges herved bl.a. vægt på, at der ikke ses at være noget nævneværdigt beskyttelsesbehov i disse tilfælde, idet det bør være op til den enkelte selv at vurdere, om vedkommende ønsker at blive registreret hos et adresserings- og kuverteringsbureau med henblik på udsendelse af reklamemateriale vedrørende nærmere bestemte produkter.

Dog finder flertallet - ligesom det også er tilfældet i dag - at oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssigt tilhørsforhold og oplysninger om helbredsforhold og seksuelle forhold samt oplysninger om strafbare forhold og væsentlige sociale problemer ikke bør kunne behandles af bureauerne. Endvidere vurderes det, at der fortsat er behov for en bestemmelse, hvorefter justitsministeren kan fastsætte yderligere begrænsninger i adgangen til at behandle bestemte typer af oplysninger.

Et *mindretal* (1 medlem) kan ikke tiltræde flertallets forslag om en øget adgang for adresserings- og kuverteringsbureauer til at behandle oplysninger. Mindretallet foreslår i stedet, at den nuværende retstil-